

הלאודיה קארדינלה ובריז'יט בארדו

כריטיאן ז'אק לבריז'יט בארדו (36) ולקלאודיה קארדינלה (33). הדוקרוב של כוכבות החחה הוא שיא המערבון סיפורו של פרנקי קינג המוסרט בספרד. סימלי הסקס של צרפת משחקות בסרט יריבות חמות מזוג. בארדו מקימה כנופיית גבנות יחד עם ארבע אחיותיה. קלאודיה וארבעת אחיה מתחרות בכנופיה זו. אבל לסרט יש סוף שמח: האחיות של ב.ב. מתחתנות עם האחים של ק.ק.

סגן הנשיא לשעבר יוברט האמפרי — יוברט הולו (ה' חלול). כמרכן, מופיעים הא' חים קנדי, המקבלים את שפ' התואר כאריזמה וראש עיי ריית ניויורק, ג'וזף לינדר ז', ההופך ללאנסלוט, האביר האגדתי המוכר.

לפני למעלה משנה נשלחה הזמרת רותי סיפורי לני לייצג את ישראל בפסטיבל במאנילה. מאז היא נשארה בי מורח הרחוק. בשבוע שעבר חזרה כשהיא מלאה בי חוויות. חותמת את שמה בסי גית ואוכלת בעורת מקלות. בי היתה בהונקיקונג. השתתפה רותי בפסטיבל לילות קאהיר שנערך שם. היא זכתה בפרס: כריטיסטינה לקאהיר וחזרה עליו נאלצה לוותר בגלל היח' סים בין ישראל למצרים. על מה שלא יתרה הוא מפתח הר זהב של העיר מאנילה. אותו קיבלה מראש עיריית מאנילה.

מה היתה דעתו של אריק אינשטיין על יהורם גאון וגברי בנאי? בגיליון של במחנה נח"ל משנת 1959 נפתח אז מדור חדש בשם יומן להקת הנח"ל. בעריכת אריק אינשטיין, שכתב בין ה' שאר: "...גם יהורם הוא ירו' שלמי. הוא אוכל קצת יותר מתובל. תמיד הוא עייף ומנצל כל רגע פנוי לשבת או לשכב. כן, הוא גם שחקן מוכשר מאוד. בגלל כל זה ניתן לו מנוחה ונטפל קצת בגברי בנאי. גברי הוא אחיו הצעיר של יוסי בנאי, כוכבה לשעבר של ה' להקת וכיום שחקן הבימה. דו' מה לאחיו כמו שתי סיפור מים. אותו קול, אותם תווי פנים ואותו חוש הומור. גברי הוא הצעיר שבחברי הלהקה. תמיד עליו, תמיד מצחיק ות' מדי הגבות מתחברות אצלו..."

פסוק השבוע
העיתונאי רונלד: "העולם התרבותי כולו נזעם על מסע-הביובו של השאח הפרסי. בצדק, צא וראה כמה תיאטראות-סאר אפסר היה להקים בארץ במיליונים ספיר, במסיבת יום-ההולדת".

יהורם גאון

זכה לקבלת פנים חמה ביותר בנמל התעופה לוד, כשחזר בשבוע שעבר מביקורו ב' ארצות-הברית, בה הופיע הופעת-ייחוד מוצלחת באולם קונג'יהול. גלילה הוציאה אותו לארוחת-ערב חגיגית. חזרו השניים הר' ביתה ומצאו אותו מלא באור-חים שחיוכו לבעל השימחה. בין האורחים היו שרה-ביטחון מושה ריון, ראש עיריית ירו' שלישי, דני קולק ופרופסור יגאל ירין שבירכו את יאנק. באותה מסיבה נשמעו גם בר' כות של הנשיא ז'למן שזר ו' שרה-חוקי אבא אבן, למרות שהשניים לא נכחו במסיבה. איך זה? פשוט מאוד: מנהל הבימה גבריאל ציפריני, הידוע כחוקיין, נשא נאומי בר' כה כשהוא מחקה את שזר ואבן.

לפני למעלה משנה הציג הצייר הקפריסאי-יווני יורקו פאוקטינוס את עבודותיו בי ביאנלה במצרים וזכה שם לי פרס ראשון. השבוע הוא פתח תערוכה בגלריה לים בתל-אביב. הביאה אותה לארץ בע' לת הגלריה, עמליה ארבל, שביקרה בקפריסין, ראתה ציור רים שלו, התרשמה לטובה ו' החליטה להביאו לארץ. יור' קו, שהוא דמות ידועה באר' צו, היה אסיר פוליטי וישב

רחוב הפרנציסקני. לבעל-הבית שתי בנות, המבקרות בי גימנסיון. הצעירה שבהן היא סימפאטית מאוד, תמה, שובבה וטבעית בלי קורטוב של עיי שוי ומלאכותיות. שכה קשה למצוא כבנות דורנו... לפעמים יש לי חולשה אליה."

את אהבתו הגדולה בי יותר פגש בן-גוריון כשהיה 32. באמריקה הוא פגש אז את פוליה מונבז. אחד המכ' תבים בזיכרונות. הוא מכתב התנצלות על כי נאלץ לעזוב אתה לגדוד ולצאת לחזית ארץ-ישראל: "את הקדושה שלי, המלאך הסובל המרתף סביב... הדבר הגדול ביותר שיכולתי לעשות עכשיו למענך הוא להיפרד ולהתנדב ללגיון, לעזוב אותך עם ילד שטרם נולד ולצאת לחזית. כי המע' שה הזה יקדש אהבתנו ויכשיר אושר חיינו."

פורש מפ"ם יעקב ריפתיין, מנהיג "ברית ה' מאל", נסע מקיבוץ עין-שמר לת"א. ניצל את הזמן כדי לק' רוא מאמר בעל התשמר בשא את הכותרת, "היכן המפתחות לשלום?" כדרכו, סימן ריפתיין את הקטעים העיקריים בעיפ' רון, ורשם הערות בשוליים. בחורה שישה לידו עקבה בי עניין אחרי מעשיו, ולבסוף שאלה בסקרנות: "האם כבר מצאת את המפתח לשלום?"

ביום הששי תמהו קוראי ידיעות אחרונות כשלא מצאו את מאמרה השבועי של זיוה יריב. פתרון התעמולה: גם זיוה וגם סילבי קשת כת' בו מאמרים חרליים המערכת החליטה שזה יותר מדי, גנוה מאמרה של יריב.

מסיבת-הפתעה נערכה בשבוע שעבר לכבוד יום-הול' דתו של מנהל רשות הגנים הר' לאומיים אל"מ (מיל) יעקב יאנק (יאנק) אחרי שאשתו

בכנס הפיקוד העליון של צה"ל, לכבוד יום-הולדתו ה-85 של דויד בן-גוריון, עלה ביני להשיב למברכו, כי שבידו ניירות. הוא התחיל קר רא את נאומו מתוך הגייר, אר למ אחריכך לא שב אליו יר תר. רק כשסיים דבריו, לקח את ערימת הניירות, ואמר: "אני שמח מאוד שלא דיברתי הדברים שכתבתי כאן."

בנאומו חילק בן-גוריון את הציון הבא לרוון פולקה ברנאדוט, מי שהיה המתווך מטעם האו"ם במלחמת העצמ' אות: "ברנאדוט היה אדם הגון פחות או יותר — למרות ש' הוא לא אהב יהודים."

כשסיים בן-גוריון את דבריו, עמדו אנשי הפיקוד הר' עליון של צה"ל על רגליהם והמתינו עד שירד מעל הכמה בבית החייל. אבל ביני לא הבין לשם מה עומדים פתאום האלופים ואלופי-המישנה, שאל את הרמטכ"ל חיים בר-לב שעמד לידו: "ובכן, גמרנו אז למה הם לא הולכים?"

בספר הזכרונות שמור ציא עכשיו דוד בן-גוריון, אין כמעט נימה אישית. רק בסיר פורים על תקופה מוקדמת כי חיו של ביני, משתרבבים פה ושם וידויים אישיים. בהם מס' פר הזקן על אהבותיו: "עוד ילד הייתי, כבן שתיים-עשרה, וכבר אהבתי... זה היה בלמדי איתה יחד בבית-הספר לממ' שלה... רכה היתה אז אהבתי כניצני ראשית-האיבי ותגדל במשך העת ותתלקח כשלהבת ובקיץ העבר נודע לי כי היא אוהבת אותי... ופתאום החליר תי לפון באהבתי האם באמת הנני אוהב? השאלה הזאת לא נתנה לי מנוח כל הלילות. אר לני בסוף באתי ליד הכרה כי אינני אוהב אותה..."

ארהבה אחרת של ביני פרחה בוורשה: "זה כשלושה חודשים העתקתי את מעוני ל'

מובל על כסא גלגלים במסדרונות בית-החולים הרסה, עליידי ירדו הבדרן דודו דותן, לאחר שנפצע בשבוע שעבר בתאונת-דרכים ארלוזורוב בתל-אביב. מני נפצע בעיקר בפניו ואפרו נשבר בשלושה מקומות.

מני נפצע